

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1.11.1996 alkaen eläkkeellä oleva kantaja johti maaliskuusta 1991 asti palkkaluokkaan A 4 kuuluvana virkamiehenä kokonsa ja tärkeytensä puolesta merkittävää Management Support Unit -nimistä yksikköä yhteisessä tutkimuslaitoksessa Isprassa. Kantajan silloinen esimies oli ennen tähän toimeen siirtoa ilmoittanut kantajalle, että siirron täytyy johtaa, ja että se tulee johtamaan kantajan ylentämiseen palkkaluokkaan A 3. Tosiasiassa kantajaa oli myöhemmin kieltäydytty ylentämästä.

Kantaja on nostanut nyt esillä olevan kanteen siitä, että vuonna 1991 ylentämisestä annettua lupausta ei ollut pidetty, siitä jatkuneesta käytännöstä, ettei häntä ollut ylennetty vuosina 1991—1996, sekä siitä, ettei häntä ollut ylennetty vuonna 1996 siten, että ylennys olisi tullut takautuvasti voimaan 1.11.1995. Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi syrjintäkieltoon tai yhdenvertaisuusvelvoitteeseen sekä huolenpitovelvollisuuteen, koska kantajalla oli ollut oikeus saada muiden yhteisen tutkimuslaitoksen johtajien tavoin A 3 palkkaluokan toimi.

Kantaja esittää vahingonkorvausvaatimuksensa tueksi, että virkamiesten ylentämistä palkkaluokkaan A 3 koskeva konkreettinen menettely toimitettiin vuonna 1996 oikeudellisesti pätemättömällä tavalla. Siten kantajaa koskevaa arviointia ei ollut laadittu ajoissa, eikä menettelyssä ollut käytettävissä arviointia, joka olisi laadittu ajallisesti vähän ennen menettelyä. Jos menettely olisi toteutettu moitteettomalla tavalla, kantaja olisi ylennetty virkamiehen eläkkeellesiirtymisen jälkeen vapaaksi jääneeseen virkaan takautuvasti 1.11.1995 lukien. Kantaja olisi silloin ollut tässä virassa vuoden ennen eläkkeelle siirtymistään. Hänellä on sen takia oikeus siihen, että hänet asetetaan samaan asemaan kuin hänellä olisi, jos vastaaja olisi täyttänyt sille kuuluvat velvollisuudet oikein. Tämä tarkoittaa, että kantajalle korvataan aineelliset vahingot korvaamalla palkkaluokkien A 3 ja A 4 välinen erotus ja suoritetaan vastaava eläkkeitä koskeva osuus.

Mauro Alzetta ym. 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-298/97)

(98/C 55/54)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Alzetta Mauro, Antonini Maria Luisa, Avon Maria Angela, Avon Pietro, Biasotto Marzio, Bianchin Roberto, Bagatin Venanzio, Bit Leo, Bortolus Giuseppe, Bortolussi

Urbano, Brovedani Francesco, Bot Roberto, Carcione Leone, Casagrande Elio, Cicagna Giuseppe, Cogato Luigi, Corradini Franco, Cozzi Aldo, Dal Pos Marinella, De Re Guido, De Zotti Giovanni, Favalessa Enzo, Furlan Giuseppe, Marchese Michelino, Marson Graziella, Miorini Pierluigi, Piccolo Claudio, Pinna Mario, Pivetta Giorgio, Pivetta Luciano Stelvio, Pizzolitto Enrico ja Sferuggia Mariano ovat nostaneet 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Antonia Pili, Pordenone, ja Anselmo Barone ja Giancarlo Pezzano, Rooma, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— ensisijaisesti kumoaa 30.7.1997 tehdyn komission päätöksen nro C(97) 2735 lopull.;

— toissijaisesti kumoaa tämän päätöksen siltä osin, kuin siinä (5 artikla) velvoitetaan valtio perimään takaisin 1.7.1990 lähtien myönnetyt tuet tuen maksamispäivästä laskettavine viivästyskorkoineen;

— velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samansisältöiset kuin asiassa T-288/97, Regione Friuli-Venetsia Giulia v. komissio ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu EYVL:ssä.

Bavarian Lager Company Limitedin 9.12.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-309/97)

(98/C 55/55)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Bavarian Lager Company Limited on nostanut 9.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on Stephen Hornsby ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto André Marc, 56—58 rue Charles Martel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien

- kumoaa 16.5.1997, 9.7.1997 ja 18.9.1997 tehdyn komission päätökset siltä osin kuin niillä on hylätty kantajan vaatimus saada tutustua seuraaviin asiakirjoihin:

Komission perusteltu lausunto, joka on laadittu Supply of Beer (Tied Estates) Orderin (Oluen hankinnasta yhden panimon olutta myyviin anniskelupaikkoihin tehdyn päätöksen; 1989 SI 1989/2390) 7 §:n 3 momenttia koskevan tutkimuksen päätteeksi;

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on pääasiallisesti Pohjois-Englannin pubeissa ja baareissa myytävän saksalaisen oluen maahantuoja, totesi, ettei se voinut myydä tuotteitaan, koska suurta osaa Yhdistyneen kuningaskunnan pubeista koskee ”yhden panimon” järjestely, jonka mukaan niiden on hankittava olut tietyltä panimolta yksinostosopimuksella, ja koska suurimmat englantilaiset panimot hallitsevat ylivoimaista osaa markkinoista.

Vuonna 1989 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus saattoi voimaan Supply of Beer (Tied Estates) Orderin 1989 SI 1989/2390 (Oluen hankinnasta yhden panimon olutta myyviin anniskelupaikkoihin tehdyn päätöksen). Päätöksen mukaan niiden Yhdistyneen kuningaskunnan panimojen, joiden asiakkaina oli yli 2 000 pubia, oli annettava näiden pubien pitäjille mahdollisuus hankkia ”vierasolutta” toiselta panimolta. Päätöksen (vierasolutsäännöksenä tunnetun) 7 §:n 2 momentin a kohdan mukaan vierasoluen pitäisi olla ”tynnyriolutta”, jonka alkoholipitoisuus on yli 1,2 prosenttia.

Säännöksen vuoksi kantajan tuotetta ei voitu myydä paikallisten panimojen valvonnassa olevissa pubeissa. Näin ollen kantaja väittää, että vierasolutsäännös on tuonnin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide ja siten EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan mukaan lainvastainen. Vierasolutsäännöksellä rajoitetaan kilpailua ja kuluttajien valintamahdollisuuksia sekä tukkua vähittäismyynnissä, koska sillä tosiasiallisesti evätään englantilaisilta mahdollisuus maistaa saksalaista olutta.

Kantaja teki näissä olosuhteissa komissiolle huhtikuussa 1993 valituksen, ja syyskuussa 1995 kantajalle toimitetulla tiedonannolla aloitettiin vierasolutsäännöstä koskeva tutkimus ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle annettiin EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti tätä koskeva tiedonanto. Komission annettua elokuussa 1996 lehdistötiedotteen, jossa ilmoitettiin, että päätöksen vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle oli päätetty antaa perusteltu lausunto, Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ilmoitti vierasolutsäännöksen muuttamista

koskevasta ehdotuksesta. Tämän jälkeen komissio ilmoitti kantajalle huhtikuussa 1997, että vierasolutsäännöksen muuttamista koskevan ehdotuksen vuoksi 169 artiklan mukaista menettelyä oli lykätty eikä perusteltua lausuntoa ollut annettu Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle.

Kantaja on edelleen sitä mieltä, että muutettu vierasolutsäännös on yhä 30 artiklan vastainen ja että komissio on tehnyt virheen päättäessään lopettaa 169 artiklan mukaisen menettelyn Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantaja katsoo, että mahdollisuus tutustua perusteltuun lausuntoon tukisi sitä sen nostaessa kanteen Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta vastaan, koska tämä lausunto heijastaa muodollisesti komission kantaa alkuperäisen vierasolutsäännöksen yhteisön oikeuden mukaisuudesta ja antaa kantajan edustajille mahdollisuuden alustavasti arvioida Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta vastaan nostettavan kanteen menestymisen mahdollisuuksia ennen kuluja vaativan oikeudenkäynnin aloittamista.

Komissio kuitenkin hylkäsi kantajan useaan kertaan esittämän pyynnön, että se saisi jäljennöksen perustellusta lausunnosta, sillä perusteella, että perusteltuun lausuntoon tutustumisoikeuden epäminen oli perusteltua silloin, kun tietojen paljastuminen voi vaikeuttaa julkisen edun turvaamista, erityisesti kysymyksen ollessa komission suorittamasta tarkastuksesta ja tutkimasta. Tästä poikkeuksesta on säädetty komission 8.2.1994 antamissa tiedonsaantioikeutta neuvoston ja komission asiakirjoista koskevissa käytäntösäännöissä.

Kantaja väittää, että tämä kanta on käytäntösääntöjen vastainen, kun niissä määrätään, että ”yleisöllä on oltava mahdollisuus saada mahdollisimman laajalti tietoja komission hallussa olevista asiakirjoista”. Lisäksi kanta on erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-105/95, WWF UK Worldwide Fund for Nature v. Euroopan yhteisöjen komissio, antamassaan tuomiossa vahvistamien oikeusperiaatteiden vastainen. Hyvää hallintotapaa, avoimuutta ja luotettavuutta koskevat perustavanlaatuiset tavoitteet edellyttävät, että kantajalle annetaan oikeus tutustua perusteltuun lausuntoon, kuten se on pyytänyt.

Nederlandse Antillenin 16.12.1997 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-310/97)

(98/C 55/56)

(*Oikeudenkäyntikieli: englanti*)

Nederlandse Antillen on nostanut 16.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajat ovat P. V. F. Bos ja M. Slotboom, Rotterdam, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe.